

การประชุมเชิงปฏิบัติการ
"การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์จังหวัดและกลุ่มจังหวัดสู่การปฏิบัติ"
วันที่ 18 - 19 มกราคม 2553

สรุปประเด็นการบรรยายพิเศษ

เรื่อง โอกาส และความท้าทายของประเทศไทยในอนาคต

โดย นายอภิรักษ์ โกษะโยธิน ที่ปรึกษานายกรัฐมนตรี

วันอังคารที่ 19 มกราคม 2553 เวลา 10.45 - 12.00 น.

ณ ห้องมิราเคิล แกรนด์ บอลรูม โรงแรมมิราเคิล แกรนด์ คอนเวนชั่น กรุงเทพมหานคร

1. การพัฒนาทางเศรษฐกิจของประเทศไทยใน 20 ปีที่ผ่านมา

การนำเสนอในวันนี้เป็นการมองภาพของประเทศไทยในกรอบระยะเวลา 10 ปีข้างหน้า เพื่อประโยชน์ในการวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยในอนาคต ซึ่งควรมองภาพในเชิงเศรษฐกิจมหภาค

ประเทศไทยเมื่อ 20 ปีที่ผ่านมา หากเปรียบเทียบการพัฒนากับประเทศมาเลเซียและสิงคโปร์ ในปี 2008 พบว่าสัดส่วน GDP ต่อหัวของไทยมีอยู่ประมาณ 8,000 เหรียญสหรัฐต่อปี ในขณะที่ประเทศสิงคโปร์อยู่ที่ประมาณ 40,000 เหรียญ และประเทศมาเลเซีย 14,000 เหรียญ ข้อมูลนี้แสดงให้เห็นถึงขนาดความมั่งคั่งในเชิงเศรษฐกิจที่แตกต่างกัน และนอกเหนือจากการพิจารณาตัวเลขความเติบโตทางเศรษฐกิจแล้ว ในอนาคตควรพิจารณาในเรื่องของพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนด้วย

จากวิกฤต Hamberger Crisis ที่ผ่านมานี้ เนื่องจากประเทศไทยต้องพึ่งพาการส่งออกถึง 75% เมื่อประเทศผู้ซื้อสินค้าของเราได้รับผลกระทบจากเศรษฐกิจ รายได้ของประเทศจึงสูญเสียไปประมาณ 30% ทำให้เห็นว่า การพึ่งพาระบบเศรษฐกิจโลกมากเกินไปยังมีความเสี่ยง ดังนั้น ทิศทางในระยะยาวควรพึ่งพาเศรษฐกิจในประเทศให้มากขึ้น

นอกจากนี้ หากพิจารณาสัดส่วนในภาคการเกษตร พบว่า GDP ของประเทศไทยมีสัดส่วนประมาณ 11% ซึ่งเป็นค่าที่น้อยมาก แสดงให้เห็นว่าไทยผลิตสินค้าด้านการเกษตรเพื่อการส่งออก โดยไม่ได้สร้างมูลค่าเพิ่มเท่าที่ควร สำหรับในภาคการบริการของไทยในปี 2008 มีสัดส่วน 43% ในขณะที่สิงคโปร์มีสัดส่วน 67% ซึ่งไทยยังมีโอกาสในการขยายตัวของภาคบริการได้เพิ่มมากขึ้น

ในมุมมองสังคม ดัชนีชี้วัดที่สำคัญคือความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ถ้าประชาชนมีความอยู่ดีมีสุขเชื่อว่าจะมีค่าเฉลี่ยอายุของประชากรที่สูงขึ้น เช่น ในประเทศสวีเดน เดนมาร์ก นอร์เวย์ แคนาดา และญี่ปุ่น ประเทศเหล่านี้มีค่าเฉลี่ยอายุสูงหรือมีอายุยืน ดังนั้น ในการพัฒนาประเทศควรพิจารณาว่าจะทำอย่างไรให้สังคมมีคุณภาพชีวิตที่ดี เช่น สภาพแวดล้อมดี สุขภาพดี ระบบสวัสดิการการศึกษา ซึ่งจะส่งผลต่ออายุที่ยืนยาวของประชากร

สำหรับเรื่องการศึกษา การกระจายตัวของระบบการศึกษาไทยอยู่ในระดับสูง (94%) ซึ่งเป็นดัชนีที่ค่อนข้างดีหากเทียบกับสิงคโปร์ (99%) ในส่วนของการกระจายรายได้ของกลุ่มประชาชนที่ยากจนที่สุดของประเทศมีอัตราค่อนข้างต่ำ หมายความว่า ยังมีช่องว่างระหว่างคนรวยและคนจนค่อนข้างมาก

2. เปรียบเทียบระดับการพัฒนาประเทศไทยกับต่างประเทศ

หากเปรียบเทียบประเทศไทยกับประเทศที่มีขนาดใกล้เคียงกันทั้งทางด้านประชากรและขนาดพื้นที่ นั่นคือประเทศฝรั่งเศสและอิตาลี พบว่าประเทศเหล่านี้มีขนาดของระบบเศรษฐกิจใหญ่กว่าประเทศไทยถึง 10 เท่า โดยสิ่งที่ประเทศเหล่านี้พัฒนาได้มากกว่า คือ การพัฒนาเศรษฐกิจ การเมือง การลงทุนด้านเทคโนโลยี การใช้ต้นทุนทางสังคมมาสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่สินค้าและบริการ

สำหรับประเทศเกาหลีเมื่อย้อนไป 10 ปีที่ผ่านมา ระดับการพัฒนายังนับว่าใกล้เคียงกับประเทศไทยมาก แต่ในปัจจุบัน หลังจากมีการปฏิรูปประเทศและนำต้นทุนทางวัฒนธรรมมาใช้ปรับเปลี่ยนประเทศ จะเห็นว่ามีการพัฒนาที่ก้าวหน้าไปกว่าประเทศไทยมาก โดยในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา ประเทศเกาหลีได้ให้ความสำคัญกับการผลิตสินค้าที่เน้นในด้านเทคโนโลยีและการออกแบบ จนสามารถนำวัฒนธรรมมาใช้และสร้างเป็นอุตสาหกรรม Entertainment จนเรียกว่า Korea Wave

และเมื่อเทียบสัดส่วนของรายได้ภาคบริการจะเห็นได้ว่าประเทศฝรั่งเศส อิตาลี เกาหลี และมาเลเซียมีสัดส่วนที่สูงกว่าประเทศไทย ดังนั้น เราควรมองว่าจะทำอย่างไรที่จะทำให้อุตสาหกรรมทางบริการเติบโตและสร้างมูลค่าเพิ่มได้ เช่น อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ไทยมีจุดแข็งที่วัฒนธรรม และการให้บริการที่มีไม่ตรีจิต ควรใช้ประโยชน์จากสิ่งนี้ในการนำไปต่อยอดเพื่อขับเคลื่อนประเทศให้มากขึ้น

3. การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

จากข้อมูลของ IMD เกี่ยวกับดัชนีชี้วัดขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ พบว่า ในปี 2008 ประเทศไทยมีขีดความสามารถที่ดีกว่าประเทศฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย และประเทศเกาหลี เนื่องจากประเทศไทยที่มีระบบเศรษฐกิจที่เปิดมากกว่าเกาหลี ซึ่งขีดความสามารถในการแข่งขันพิจารณาจากปัจจัย 4 ด้าน คือ

1. ประสิทธิภาพทางเศรษฐกิจ เช่น นโยบายด้านการเงินการคลัง เสถียรภาพของเงิน การส่งเสริมการลงทุนทางด้านเศรษฐกิจ
2. ประสิทธิภาพของรัฐบาล เช่น มีธรรมาภิบาล มีระบบราชการที่ไม่ยุ่งยากซับซ้อน มีกฎระเบียบที่ส่งเสริมการลงทุนและไม่กีดกันทางการค้า
3. ประสิทธิภาพทางธุรกิจ เช่น มีงบลงทุนระยะยาวและระยะสั้นที่ขับเคลื่อนการลงทุน ระบบการศึกษา โลจิสติกส์ เทคโนโลยีสารสนเทศ ระบบชลประทาน และการลงทุนของภาคเอกชน รวมถึงความเชื่อมโยงของระบบเศรษฐกิจของภาคเอกชน
4. โครงสร้างพื้นฐาน เป็นการพิจารณาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศทั้งหมด

4. การวิเคราะห์จุดอ่อนจุดแข็งโอกาสและภัยคุกคามของประเทศไทย

จุดแข็ง

- 1) ประเทศไทยอยู่ในจุดยุทธศาสตร์การท่องเที่ยว
- 2) การบริการมีคุณภาพสูง
- 3) มีความหลากหลายทางทรัพยากรธรรมชาติ
- 4) ดัชนีเงินเฟ้อและค่าครองชีพต่ำ ทำให้ดึงดูดนักลงทุนในต่างประเทศ
- 5) สภาพแวดล้อมการจ้างงานมีสภาพที่ดี

จุดอ่อน (โอกาสในการปรับปรุง)

1) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานโดยเฉพาะระบบขนส่ง เช่น ถนน ระบบขนส่งมวลชน โดยเฉพาะระบบราง Hispeed Train โดยการพัฒนาในด้านนี้จะช่วยส่งเสริมอุตสาหกรรม และลดต้นทุนด้านโลจิสติกส์ ซึ่งประเทศอเมริกาและญี่ปุ่นมีประสิทธิภาพในเรื่องโลจิสติกส์สูง โดยมีต้นทุนอยู่ที่ 8 - 10 % ของ GDP ในขณะที่ประเทศไทยต้นทุนการขนส่งสูงถึง 20 % ส่งผลให้เราต้องซื้อสินค้าและบริการที่มีราคาสูง ดังนั้น ประเทศไทยควรลงทุนใน Basic Infrastructure โดยกระจายความเจริญเข้าไปในจังหวัดใหญ่ ๆ ที่เป็นเมืองหลัก (Node)

2) การลงทุนด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ เช่น ลงทุนด้านการสื่อสาร ระบบ 3G และระบบอินเทอร์เน็ตเพื่อทำให้เกิดสังคมแห่งการเรียนรู้ โดยส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนได้พัฒนาโอกาสการพัฒนาการศึกษา ในภาครัฐเองควรนำเรื่องนี้มาใช้เพื่อช่วยลดต้นทุนด้านการบริหารจัดการ และให้การบริการภาครัฐผ่านระบบ IT สามารถติดต่อสื่อสารได้อย่างรวดเร็ว ทำให้ประชาชนเข้าถึงได้ตลอด 24 ชม.

3) การพัฒนาคน ประเทศไทยต้องมีการปฏิรูปการศึกษารอบที่ 2 โดยเน้นการพัฒนาเด็กไทยให้คิดนอกกรอบ สอนให้คิดเชิงวิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ และสร้างแหล่งเรียนรู้ หอสมุด หอศิลป์ และแหล่งเรียนรู้เชิงประวัติศาสตร์ เพื่อให้เด็กไทยพัฒนาการเรียนรู้อีกหลากหลายมากยิ่งขึ้น ในส่วนของการพัฒนาข้าราชการ สำนักงาน ก.พ. และ ก.พ.ร. ควรเป็นหน่วยงานหลักในการจัดหลักสูตรที่จะพัฒนาข้าราชการทั้งระบบ ทั้งในเชิงความรู้และทัศนคติ รวมทั้งพัฒนาหลักสูตรผู้บริหารระดับต้นและระดับกลางให้เกิดการทำงานข้ามสายงานมากขึ้น

4) การพัฒนาระบบสาธารณสุขและสวัสดิการสังคม โดยเริ่มตั้งแต่ เด็ก เยาวชน สตรี ผู้พิการ ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส ในเรื่องการรักษาพยาบาลฟรี การปรับปรุงคุณภาพสถานบริการในพื้นที่ต่าง ๆ เช่น สถานีอนามัย การยกระดับความเชื่อมโยงการพัฒนาศูนย์การแพทย์และพยาบาล รวมไปถึงการส่งเสริมให้คนไทยรักษาสุขภาพตนเอง ซึ่งเป็นเรื่องที่ว่าราชการและผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องเข้าไปมีบทบาทในการดูแลคุณภาพชีวิตของประชาชน รวมทั้งการส่งเสริมการวิจัยด้านเทคโนโลยีที่ต้องต่อยอดและร่วมมือกับสภาอุตสาหกรรม เช่น ในภาคใต้ได้เชื่อมโยง Sciene Park กับ การส่งเสริม SME ซึ่งขณะนี้ Sciene Park ได้กระจายตัวไปสู่ภูมิภาคมากขึ้น

ดังนั้น การพัฒนากลุ่มจังหวัดซึ่งมีอยู่ 18 กลุ่มจังหวัด ต้องมองให้ครบทุกมิติและควรใช้ประโยชน์จากสถาบันการศึกษาในพื้นที่มาเป็นจุดเชื่อมโยงในการทำวิจัยให้เป็นระบบระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน

5. แนวโน้มสำคัญของโลกที่จะส่งผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศไทยในอนาคต

5.1 ผลกระทบด้านคน มีประเด็นสำคัญ 5 เรื่อง คือ

1) Aging Society ซึ่งในอนาคตแนวโน้มผู้สูงอายุจะมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น ทำให้ภาครัฐควรมีนโยบายในการดูแลผู้สูงอายุในพื้นที่ หากดูแลไม่ดีก็อาจทำให้ผู้สูงอายุกลายเป็นภาระของสังคม เช่น ป่วย ถูกทอดทิ้ง ดังนั้น แทนที่จะรอให้เกิดปัญหาควรแก้ปัญหาเชิงรุก เช่น การส่งเสริมสุขภาพของผู้สูงอายุให้แข็งแรง จัดระบบสวัสดิการและเงินออม มีหลักประกันให้ผู้สูงอายุ เป็นต้น

2) Urbanization แนวโน้มทิศทางสังคมในอนาคตจะมีความเป็นเมืองมากขึ้น ประชาชนต้องปรับตัวในวิถีชีวิตของความเป็นเมือง ดังนั้น จังหวัด/กลุ่มจังหวัดจะต้องหาวิธีการบริหารจัดการพื้นที่ในเมือง เช่น จังหวัดที่มีประชากรตั้งแต่ 1 ล้านคนขึ้นไป จะต้องประสานกับผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีการบริหารจัดการพื้นที่ให้มีสภาพแวดล้อมที่ดี ไม่ว่าจะเป็นเรื่องน้ำท่วม ภัยพิบัติ สร้างพื้นที่สีเขียว เส้นทางรถจักรยาน การแก้ปัญหาหน้าเสาเสีย เป็นต้น

3) Health & Safety Concerns การดูแลเรื่องสุขภาพและความปลอดภัย ในอดีต (ปี พ.ศ. 2547) กรุงเทพฯ มีกล้อง CCTV กว่า 70 ตัวที่ใช้ในเรื่องของการจราจร แต่เมื่อประมาณ 4 - 5 ปี ที่ผ่านมา พบว่าทุกพื้นที่มีความต้องการกล้อง CCTV มากขึ้น เพื่อใช้ในการแก้ไขปัญหาจราจร ป้องกันอาชญากรรม และเป็นข้อมูลในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมต่าง ๆ

4) International Mobility การที่โลกเป็นระบบเปิดและผู้คนเดินทางไปต่างประเทศได้ง่าย สร้างโอกาสในเรื่องของการท่องเที่ยวมากขึ้น นอกจากนี้ การรวมตัวกันของอาเซียนซึ่งมีประชากร 500 กว่าล้านคนนั้น เป็นโอกาสในการเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวของประเทศไทยให้มากขึ้น

5) Connectivity ผู้คนในยุคสมัยใหม่ติดต่อเชื่อมโยงกันโดยผ่านระบบ Network และมี Social Network เป็นของตัวเอง เช่น Facebook Myspace หรือ Twitter ซึ่งในต่างประเทศมีการนำมาใช้เพื่อประโยชน์ในทางเศรษฐกิจ การโฆษณาประชาสัมพันธ์เพื่อขายสินค้าและบริการประเทศไทยยังมีการใช้ประโยชน์จากระบบเครือข่ายเหล่านี้ไม่มาก ดังนั้น ควรคิดพัฒนาระบบเพื่อให้บริการกับประชาชนโดยใช้เทคโนโลยีที่มีอยู่แล้ว โดยนำเรื่องที่น่าสนใจของจังหวัด เช่น สถานที่ท่องเที่ยว อาหาร การกิน มาเปิดเป็น Facebook หรือ Website ของจังหวัด เพื่อนักท่องเที่ยวทั่วโลกสามารถเข้ามาดูข้อมูลของจังหวัดได้ หากเรื่องนี้สามารถทำได้ทันทีหรือมีหน่วยงานกลางช่วยสนับสนุน จะสามารถสร้างแผนที่การท่องเที่ยวของจังหวัดต่าง ๆ ทั่วประเทศได้

5.2 ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม มีประเด็นสำคัญ 2 เรื่อง คือ

1) Climate Change เรื่องนี้เป็นประเด็นที่สำคัญเรื่องหนึ่ง เช่น กรณีปัญหามานาบาดาพุด หากมองในเชิงพื้นที่จะพบว่าเป็นปัญหากระทบต่อประชาชน ดังนั้นในการดำเนินการต้องคำนึงถึงผลกระทบ

ต่อสิ่งแวดล้อม สุขภาพของคนในพื้นที่ พลังงานทางเลือก และต้องรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่ด้วย

2) Scarcity and Deteriorating Quality of Resources ปัญหาการขาดแคลนด้านอาหารและภัยแล้ง จะส่งผลทำให้ผลิตผลทางการเกษตรน้อยลง แต่ในเชิงโอกาสของประเทศไทยที่มีความอุดมสมบูรณ์ด้านทรัพยากรธรรมชาติถือว่ามีโอกาสในพัฒนาสู่การเป็นครัวโลกต่อไปได้

5.3 ผลกระทบด้านธุรกิจ มีประเด็นสำคัญ 2 เรื่อง คือ

1) Shifting Economic Leadership to Asia เนื่องจากความร่วมมือต่าง ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับอาเซียนมีทั้งประเทศจีนและอินเดียที่มีประชากรจำนวนมาก รวมทั้งประเทศเกาหลีและญี่ปุ่นที่มีระบบเทคโนโลยีที่เข้มแข็ง ดังนั้นประเทศไทยควรใช้โอกาสนี้ในการปรับตัว

2) Stronger Focus on Governance ในระยะยาวเรื่องของการทำงานอย่างมีธรรมาภิบาลเป็นสิ่งสำคัญที่ประชาคมโลกเรียกร้อง แต่การมีระบบตรวจสอบที่เข้มแข็งเกินไปอาจเป็นปัญหาในการทำงาน ดังนั้น ควรมีการวางระบบการทำงานที่โปร่งใสเพื่อให้ส่วนราชการและข้าราชการสามารถปรับตัวในการทำงานได้

6. โอกาสในการพัฒนา และอุปสรรค

6.1 โอกาส (Opportunities)

1) Aging society ในเชิงของการพัฒนาประเทศ ประเทศไทยมีแนวโน้มของจำนวนผู้สูงอายุมากขึ้น ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีกำลังซื้อสูง

2) International Mobility ทำให้จำนวนนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาในประเทศไทยมากขึ้น

3) Connectivity การเชื่อมโยงติดต่อสื่อสารผ่านระบบ Network

4) Shifting Economic Leadership to Asia แนวโน้มของทวีปเอเชียในอนาคตจะก้าวเป็นผู้นำทางเศรษฐกิจ

5) Health & Safety Concerns แนวโน้มของตลาดที่ให้ความสำคัญกับสุขภาพและความปลอดภัยมากขึ้น

6.2 อุปสรรค (Threats)

1) Aging Society ปัญหาผู้สูงอายุที่มีจำนวนมากหากดูแลไม่ดีก็อาจทำให้ผู้สูงอายุกลายเป็นภาระของสังคม

2) Climate Change ปัญหาสภาพภูมิอากาศที่เปลี่ยนแปลงไป

3) Scarcity and Deteriorating Quality of Resources ปัญหาการขาดแคลนทรัพยากรธรรมชาติ เช่น น้ำ พลังงาน อาหาร ดิน เป็นต้น

4) Urbanization วิถีชีวิตความเป็นเมือง

5) Strong Focus on Governance การทำงานแบบมีธรรมาภิบาล

7. การมองภาพรวมเชิงยุทธศาสตร์

1) Strategic Focus *"What Thailand should be known for"*

อยากให้คนทั่วโลกรู้จักประเทศไทยอย่างไร จะเป็นประเทศที่สร้างคุณภาพของสินค้า มีจุดยืนทางยุทธศาสตร์ เป็นประเทศที่น่าท่องเที่ยว มีแหล่งท่องเที่ยวชั้นนำของโลก หรืออื่น ๆ

2) Strategic Pillars *"How Thailand should operate"*

ประเทศไทยควรมีระบบบริหารอย่างไร จะเป็นการบริหารด้วยระบบการค้าเสรี การส่งเสริมอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สังคมแห่งการเรียนรู้ หรืออื่น ๆ

3) Strategic Foundation *"What Thailand needs to have"*

ประเทศไทยต้องมีอะไรเพื่อให้ประเทศมีพื้นฐานที่เป็นระบบเศรษฐกิจสังคมที่แข็งแกร่ง มีระบบขนส่งมวลชน ระบบเทคโนโลยี ซึ่งจะต้องมีระบบการติดตามและสร้างเป้าหมายร่วมกันควบคู่กันไปด้วย หรืออื่น ๆ

8. สรุปภาพวิสัยทัศน์ของประเทศในปี 2020

1) Foundation เปรียบได้กับการเป็นรากฐานของบ้าน ซึ่งจะต้อง

- วางโครงสร้างเศรษฐกิจการเงินการคลัง เงินทุนสำรอง
- การดูแลทรัพยากรธรรมชาติให้มีความยั่งยืน
- มีระบบสวัสดิการสังคม การเข้าถึงโอกาสทางสังคม บริการพื้นฐาน
- การวางโครงสร้างพื้นฐานของ infrastructure

2) Strategic Pillars เป็นวิธีการที่จะทำให้ประเทศไทยอยู่ในสังคมโลกได้และมีความน่าเชื่อถือ

- เศรษฐกิจเป็นระบบเปิด พัฒนาประเทศไทยให้น่าอยู่ ดึงดูดนักลงทุนจากทั่วโลก
- ส่งเสริมระบบต่าง ๆ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Technology)
- การส่งเสริมวัฒนธรรมการเป็นผู้ประกอบการ
- ส่งเสริมวัฒนธรรมการเรียนรู้
- ส่งเสริมระบบธรรมาภิบาล

3) Strategic Focus การทำให้ประเทศไทยเป็นที่รู้จักในมุมมองที่เปลี่ยนไปโดย

- การต่อยอดสินค้าเกษตร สร้างมูลค่าเพิ่มของอาหาร สร้างสินค้าที่มีคุณภาพและขายได้ในราคาดี
- สร้างเศรษฐกิจสร้างสรรค์ โดยนำภูมิปัญญาชาวบ้านมาต่อยอดเป็นสินค้าและบริการที่มีมูลค่าเพิ่มและทำอย่างเป็นระบบ สร้างแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม นำวิถีชีวิตชุมชนมาสร้างเป็น

เรื่องราว (Story) เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว มีการลงทุนในเรื่องการออกแบบ สร้างตราสินค้า และการลงทุนในอุตสาหกรรมภาพยนตร์

- การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม เพิ่มแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ โดยเชื่อมโยงกับสถาบันอุดมศึกษาในแง่การวิจัยและพัฒนา เพื่อทำให้เกิดการพัฒนาเพิ่มมากขึ้น
- สร้างมูลค่าเพิ่มของการบริการ
- เป็นศูนย์กลางของภูมิภาค

โดยสรุปเป้าหมายสุดท้ายที่คนไทยอยากเห็นเหมือนกัน และจะเป็นพลังในการขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงให้เกิดขึ้นในประเทศไทยต่อไป คือ การปฏิรูประบบเศรษฐกิจให้มีความสำเร็จอย่างยั่งยืน โดยพัฒนาเชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ เช่น โครงการศิลปะอาชีพ ซึ่งเป็นเรื่องที่รัฐบาลต้องลงทุนในการผลักดัน เพื่อให้คนไทยในสังคมอยู่ดีมีสุข
